

**ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ († 1922)**

**ΠΟΙΗΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ (ΒΑΛΛΗΝΔΡΑ)
ΕΝΤΟΛΗ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα...».

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν τοῦ Χριστοῦ στρατιώτην καὶ ἐθνομάρτυρα,
τὸν Ἱεράρχην Σμύρνης εὐφημήσωμεν ὕμνοις
Χρυσόστομον τὸν νέον καὶ θαυμαστόν,
τὸν φοινίζαντα αἵματι
ἱερωσύνης ποδῆρη, καὶ ἐκοντὶ
θῦμα ἅγιον γενόμενον.

Καλὸν ποιμένα σε Σμύρνη εὖρατο Ἁγίε
συγκακουχεῖσθαι μᾶλλον τῇ σῇ ποιμνῇ εἰδότα
καὶ μὴ ἐγκαταλείψαι τῷ λύκῳ βορὰν
τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας,
μεθ' ὧν καὶ πίπτεις, γενναίως ὑπερμαχῶν
καὶ στεφάνων ἀξιούμενος.

Καθάπερ ὄρνις συνάγει ὑπὸ τὰς πτέρυγας
τὰ ἐαυτῆς νοσσία, καὶ σὺ Πάτερ ὁμοίως,
Χρυσόστομε γεννάδα, ὑπὸ τὴν σὴν
σκέπην πάντας συνήγαγες
τοὺς ὑστερήσαντας σώζεσθαι τῇ φυγῇ,
τῷ Χριστῷ προσαναθέμενος.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις νῦν καὶ αἰεὶ προσφοιτῶν,
Χρυσόστομε ἡγήτορ Ἐκκλησίας καὶ ἔθνους,
διπλοῦν τὸ στέφος φέρων σῇ κορυφῇ,
τῷ Κυρίῳ προσάγαγε
ἡμῶν δεήσεις ὑμνούντων σε ἐκ ψυχῆς
ὡς σεπτὸν ἱερομάρτυρα.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. δ'

Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος,
ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησε,
σοὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἐκκλησίας,
Ἱεράρχα Χρυσόστομε
Οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὴν ὑπομονὴν σου
καὶ ἃ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου μαρτύρια.
Νῦν δὲ κατηξιωμένος καὶ στεφανίτης, ἅγιε,
λαοῦ τὸν ἐπαινον ἀκούεις

καὶ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τὴν δόξαν ἀπέλαβες,
παρεστῶς δὲ τῷ Κυρίῳ
μνημόνευε ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Καὶ νῦν. Δέσποινα, πρόσδεξαι...
Φῶς ἱλαρόν... Καταξίωσον, Κύριε...

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δεῦτε τοὺς ἱεροὺς
ὕμνήσωμεν Πατέρας
τοὺς σὺν τῷ Χρυσόστομῳ
ἐν γῇ τῆς Ἰωνίας
τελειωθέντας αἵματι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν
τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Μάρτυρας τοῦ Χριστοῦ
ἅμα τε καὶ τοῦ Γένους
Χρυσόστομον τὸν πάνυ
ὕμνούμεν, καὶ συλλήβδην
τοὺς σὺν αὐτῷ γεραίρομεν.

Στίχ. Περφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐξανθήσει.

Κλήρου τε καὶ λαοῦ,
στρατοῦ τε φιλοχρίστου
πεσόντας ἐν πολέμῳ
καὶ ὑπὸ ἄλλοφύλων
ἀναιρεθέντας σέβομεν.

Δόξα Πατρί.

Μνήσθητι τῆς πιστῶς
ἀποκαρτερησάσης
Ἱεραρχῶν πεντάδος,
Τριάδος θεαρχία,
ὧν τῆς κραυγῆς ἐπάκουσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντας τοὺς γηγενεῖς
δεῖ ἀγαγεῖν, Παρθένε,

εἰς ποιμένην τοῦ Υἱοῦ Σου
καὶ Δέσποιναν τοῦ κόσμου
ὁμολογεῖν Σε, Ἀρχραντε.

Νῦν ἀπολύεις... Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μεγ. Ἐσπερινοῦ.
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα...» στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πιστόν σε ἡγήσατο Χριστός,
ιερεὲ Χρυσόστομε,
διακονίαν ἁγίαν σοι
προαναθέμενος
καὶ εἰς μαρτυρίαν
τὴν Αὐτοῦ ἐκάλεσε,
σὺ δὲ ὡς μιμητὴς τοῦ Κυρίου σου
σταυρὸν ἐζήτησας
καὶ ἐδόθη σοι ὡς μέγιστος
ἐν τῇ Σμύρνῃ, ἥς ἐτάχθης ἄγγελος.

Τῶν ἁθλῶν σου μάρτυρες πιστοὶ
ἡ Τριγλία, ἅγιε
ἡ σὴ γενέτειρα, θάλπουσα
τὰ σὰ ὀράματα
Δράμα δέ σε ἔγνω
ιεράρχην ἔνθεον
ἀγώνων ἱερῶν προϊστάμενον,
Σμύρνη δὲ ὕστερον
ὑπεδέξατο, Χρυσόστομε,
καὶ ἐξόδου θύρα σοι ἐγένετο.

Συνάθλους σοι ἔσχες ἱκανοὺς
τὸν Ζήλων Εὐθύμιον
Κυδωνιῶν τὸν Γρηγόριον,
πάτερ Χρυσόστομε,
καὶ Μοσχονησίων
ιερὸν Ἀμβρόσιον
πρὸς δὲ καὶ Ἰκονίου Προκόπιον,
πλειάδα σύμψυχον
ὁμοδόξων ὁμαιμόνων τε,
μεθ' ὧν ὤφθης ἱερεῖον τέλειον.

Προσόμοια ἕτερα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Πιστοῦ λαοῦ ἐκατόμβας καὶ φιλοχρίστου στρατοῦ
ὀλοκαυτώσεις, φόνους, καὶ αἱμάτων τὰ ρεῖθρα,
Μικρᾶς Ἀσίας θλίψιν τὴν φοβεράν
Θράκης, Πόντου τὸν ὀλεθρον,

θυμάτων πάντων τιμήσωμεν τὸν ἐσμὸν,
τῆς θυσίας αὐτῶν μνήμονες.

Σὺν Χρυσοστόμῳ Γρηγόριον καὶ Ἀμβρόσιον
σὺν Εὐθυμίῳ Ζήλων καὶ Προκόπιον ἅμα
ὑμνήσωμεν ἐκθύμως· καὶ γὰρ Χριστοῦ
μαρτυρίαν δεδώκασι,
τῶν ὁρθοδόξων προστάται καὶ ἀληθῶς
ποιμενάρχαι χρηματίσαντες.

Σμυρναίων δῆμος καὶ πᾶσα Κυδωνιῶν ἡ πληθὺς,
Μοσχονησίων ἅμα ὁ λαὸς ὁ θεόφρων
καὶ Ζήλων διαλάμπασα ἐκλογὰς
Ἰκονίου ὁ σύλλογος,
θρήνων παυσάμενοι, δεῦτε Ἱεραρχῶν
ἐσφαγμένων μνήμην ἄσατε.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. β'

Ὡς τοῦ καλοῦ ποιμένος μιμητὴς ὑπάρχων
τὴν ψυχὴν σου ἐτίθεις ὑπὲρ τῶν προβάτων,
Ἱεράρχα Χρυσόστομε, Σμύρνης πρόμαχε.
Τῆς γὰρ ἐκείνου φωνῆς ἀκούσας
καὶ προκινδυνεύσας ἀφόβως ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου
ἱερεῖον ἔμψυχον ἐγένου.
Τὸν δ' ἀγῶνα τελέσας
καὶ τὴν πίστιν τηρήσας
τὸν τῆς δικαιοσύνης στέφανον ἐκομίσω
παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει Σε, Παναγία Παρθένε;
τίς μὴ ἀνυμνήσει Σου τὸν ἀλόχευτον Τόκον.
Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς
ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενὴς
ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν
ἀφράστως σαρκωθείς,
φύσει Θεὸς ὑπάρχων
καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς,
οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος,
ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος.
Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε,
ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'. Θείας πίστεως*.

Μέγαν μάρτυρα ἡ Ἐκκλησία,
μέγαν ἥρωα τὸ ἔθνος σύμπαν,

* Διὰ τὴν ἱστορίαν ἐνετάξαμεν ἐνταῦθα. Καὶ πληροφοροῦμεν ὅτι· Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦτο ἐποιήθη ὑπὸ Λεωνίδου Φιλιππίδου, χρηματίσαντος ἰδιαίτερου γραμματέως τοῦ ἐθνομάρτυρος Ἱεράρχου Σμύρνης Χρυσοστόμου, ἐγράφη δὲ καὶ ἐδημοσιεύθη πρωῒμως, ὑπὸ τὴν νοπὴν εἰσέτι ἐντύπων τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν αἴγλην τῆς προσωπικότητος τοῦ μάρτυρος Ἱεράρχου.

τὸν τῆς Σμύρνης ὑμνοῦμεν Χρυσόστομον.
Καὶ γὰρ γενναίως ἀθλήσας ὑπέμεινεν
ὑπὲρ πατρίδος καὶ πίστεως θάνατον·
Ἱεράρχου τε ὑπόδειγμα ἑαυτὸν ἀνέδειξε
τὸν στέφανον λαβὼν τὸν ἀμαράντινον.

Δόξα Πατρί. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης*.

Ἀθλητῶν σε τὸ κλέος καὶ τῆς Σμύρνης τὸν πρόεδρον,
τῆς Ὁρθοδοξίας φρουρόν τε, σὲ τιμῶμεν Χρυσόστομε.
ἐδείχθης γὰρ σύ, Πάτερ, ἐν αὐτῇ πανάριστος καὶ ἄξιος
ποιμὴν,
ὑπὲρ ποιμένης θυσιάσας ζωὴν καὶ βίον, πανεύφημε.
Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ. Δόξα τῷ σὲ ἐνισχύσαντι.
Δόξα τῷ ἀναδείξαντι ἡμῖν Μάρτυρα μέγιστον.

Καὶ νῦν... Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...

ΕΥΧΗ

ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τῆς ἀγιότητος τοῦ Ἱεράρχου Σμύρνης
Χρυσοστόμου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ θαυμαστὸς ἐν τοῖς
ἀγίοις σου, τὸ δὲ ἡμέτερον ἔθνος ἐξαιρέτως εὐεργετή-
σας, ἐξ αὐτοῦ μεγάλους τῇ Ἐκκλησίᾳ ποιμένας καὶ δι-
δασκάλους ἀναδείξας, καὶ μάρτυρας ἐδραίους τῇ πίστει
καὶ γενναίους τῷ φρονήματι. Σὺ, Κύριε, κρίμασιν οἷς οἶ-
δας, ἐπέτρεψας τὴν θλίψιν τὴν μεγάλην ἐν Μικρασίᾳ καὶ
τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ, ἧς ἔνεκα ἐθρηνήσαμεν (πρὸ ἐ-
τῶν ἑβδομήκοντα), θύματα πολλὰ καὶ συμφορὰν ἐθνικὴν.
Ἀλλὰ καὶ ἱερεῖα ἔμψυχα, ὁλοκαυτώματα λογικά, αἶνον
τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ Γένει προκαλοῦντα, πολλοὺς υἱοὺς
ἀμφοῖν εἰς δόξαν ἀγαθοῦσιν. Ἐν τούτοις διαλάμπας ὁ
ιερὸς ἀνὴρ καὶ ἐπίσκοπος Σμύρνης Χρυσόστομος, καὶ ἐν
αἵματι τελειωθείς, ἐγένετο «πιστὸς ἄχρι θανάτου» καὶ
τῷ λόγῳ Σου ἐπόμενος, τῷ «τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρνῃ
ἐκκλησίας» γεγραμμένῳ, ἔδοξε λαβεῖν παρὰ Σοῦ «τὸν
στέφανον τῆς ζωῆς». Σὺν αὐτῷ δὲ καὶ πλειὰς μαρτύρων
ἀπὸ πάσης τῆς Ἰωνίας ἠκολούθησεν, ἀπὸ τε Κυδωνιῶν
καὶ Μοσχονησίων καὶ Ἰκονίου καὶ ἐπισκοπῆς Ζήλων Ἱε-
ράρχαι, ὧν τὰ ὀνόματα ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς, σὺν
Γρηγορίῳ Ἀμβρόσιος καὶ Εὐθύμιος σὺν Προκοπίῳ,
πλείστοι τε ἄλλοι, ἐπάνυμοι τε καὶ ἀνώνυμοι, ἱερατικοὶ
καὶ στρατιωτικοί, καὶ ἐκ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἱκανοὶ
τῇ μαρτυρικῇ ταύτῃ χορεῖᾳ προστεθέντες, ἐν οὐρανίαις
σκηναῖς ἀγάλλονται καὶ ἡμῶν τῶν περιλειπομένων μνη-
μονεύουσι. Δόξα Σοι, Κύριε, πάντων ἔνεκα. Σοὶ τῷ ἁρ-
νίῳ τῷ ἐσφαγμένῳ, «Σοὶ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου...

βαλοῦσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου σου
λέγοντες· ἄξιός εἰ, ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν τὴν
δόξαν καὶ τὴν τιμὴν» καὶ τὴν προσκύνῃσιν εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων (Ἀποκ. δ' 10-11).

ΕΥΧΗ

εἰς ἐγκαίνια ἐκθέσεως κειμηλίων καὶ ἐνθυμημάτων
Μικρασίας, Πόντου καὶ πάσης Ἰωνίας

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ
δοὺς ἡμῖν ἀποστολικὴν παραγγελίαν «μνημονεύειν τῶν
ἡγουμένων ἡμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ἡμῖν τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἐκβασιν τῆς ἀναστροφῆς
μιμῆσθαι τὴν πίστιν», πρόσδεξα τὴν δέησιν ἡμῶν ἐπι-
καλουμένων τὴν παρὰ σοῦ εὐλογίαν εἰς ἐγκαινισμὸν τῆς
ἐκθέσεως ταύτης ἐνθυμημάτων ἀπὸ Μικρασίας καὶ Ἰω-
νίας καὶ Πόντου καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς, εἰς μνη-
μόσυνον καὶ νοσταλγίαν ἐκτιθεμένων τῶν ἀλησμονήτων
Πατρίδων ὑπὸ τῶν ἐκεῖθεν ἐξωσθέντων καὶ προσφυγόν-
των εἰς τὴν ἐνταῦθα μητροπολιτικὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐκεῖσε προδιαγενομένων πατέ-
ρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Τούτων καὶ τῶν λειψάνων ἐστε-
ρήθημεν. Καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἱερῶν σκηνωμάτων καὶ
ναῶν ἐρείπια κατελίπομεν, κατασκαφέντων καὶ ἄλλο-
τριωθέντων ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων. Σὺ δέ, Κύριε, οὐκ ἀπώ-
σω ἡμᾶς εἰς τέλος. Τὴν εὐδοκίαν σου δ' ἀπεκδεχόμενοι
καὶ τὴν οἰκονομίαν τῶν καθ' ἡμᾶς κατὰ τὸ ἅγιον θέλημά
σου, αἰνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμέν Σε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν... Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ
συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα
ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀ-
γαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ
εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες· καὶ ἐγὼ μάρ-
τυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε
καὶ πιστεύσετέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν
μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται.
Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων.
Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα. Ὠνειδίησα καὶ οὐκ ἦν ἐν
ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς
Κύριος ὁ Θεός. Ἐπὶ ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω καὶ τίς ἀπο-
στρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμε-
νος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα (ε' 15-5' 3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐ-

* Καὶ τὸ δεύτερον ἀπολυτίκιον (ποίημα ἱερέως Νικο-
λάου Ἀβούρη, ἱεροκήρυκος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύν-
θου) συνετέθη ἐπὶ τῇ πρώτῃ σκέψει καὶ προτάσει τῆς εἰς
ἅγιον ἀνακηρύξεως τοῦ ἱεροῦ ἀνδρός, καὶ διὰ μετὰ πλήρους
ἀσφαλείας ἀκολουθείας, δημοσιευθείσης τῷ 1929.

τῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λή-
φονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ
κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐ-
τούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανο-
πλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς
ἄμυναν αὐτῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ πε-
ριθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα
ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς
ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσῃ δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς
παράφρονας. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν,
καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀ-
λοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται
χάλαζαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, πο-
ταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς
πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς, καὶ
ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία πε-
ριτρέψῃ θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ
σύνετε· μάθετε δικαστὰι περάτων γῆς· ἐνωπίασθε οἱ
κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαβρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐ-
θνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτης ἡμῖν, καὶ ἡ
δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα (δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται.
Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν
μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλι-
κία γῆρας βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος
ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ αὐτῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ
κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν
αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ
ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειω-
θεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ
ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐν μέσῳ
πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ
θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν
τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν

Ἰδιόμελα. Ἦχος α'

Τῶν προφητῶν αἱ φωναὶ ἰδοὺ πεπλήρωται·
πατάξω τὸν ποιμένα
καὶ διασκορπισθήσονται
τὰ πρόβατα τῆς ποιμένης.
Καὶ ὁ κλεινὸς Χρυσόστομος,
Σμυρναίων ποιμέναρχης,
προκινδυνεύων ἔπεσεν
ὑπὲρ Χριστοῦ καὶ Γένους.
Ὁρθοδόξων ὡς ποιμὴν,
τὴν ψυχὴν τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.
Ὅν γεραίροντες ὑμνοῦμεν

καὶ αἰτούμεθα πρεσβεύειν
ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν.

Ἦχος β'

Τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἤκουσας,
ἰδοὺ νῦν ὥρα ἐλήλυθεν,
ἵνα σκορπισθῇτε ἕκαστος,
τῷ λαῷ σου ἐφώνεις
ὅτι οὐκ ἐσμέν μόνοι,
ὁ γὰρ πατὴρ ὁ οὐράνιος μεθ' ἡμῶν ἐστι·
καὶ ὑπομείνας εἰς τέλος
ιερομάρτυς ἀνεδείχθης σεπτός,
Σμύρνης τὸ κλέος Χρυσόστομε.

Ἦχος γ'

Τὸ πάλαι Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ,
ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ,
τῶν αἱμάτων ὑμῶν μνησθήσεται,
Ἱεράρχαι ἅγιοι, Ἰωνίας καὶ Πόντου
καὶ Αἰολίδος ποιμένες,
καὶ ἀνταποδώσει οἷς πρέπει τὸ ἀνταπόδομα,
εὐχαῖς ὑμῶν παρέχων ἡμῖν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'

Τόπων πατρῶων καὶ ἐστιῶν ἀπωσθέντες
εἰς προσφυγίαν διωκόμενοι ἤχθησαν
ὀρθοδόξων τὰ πλήθη μετὰ ποιμένων ἱερῶν.
Οὐκ εἰς ἄλλοτρίαν δὲ γῆν μεταστάντες,
καὶ τοῦ κλαυμοῦ παυσάμενοι,
τὴν ὁδὴν Κυρίου προσάδουσι
πρὸς οὐράνιον πατρίδα
τὰς καρδίας αἶροντες
καὶ ψυχῶν σωτηρίαν αἰτούμενοι.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. α'

Κύριε, ἐπὶ σφαγὴν ἐλκόμενος ἔλεγες τοῖς συνακολου-
θοῦσί σοι εἰρήνην ἔχειν, εἰ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔ-
ξουσι· καὶ θαρσεῖν, ὅτι σὺ νενίκηκας τὸν κόσμον. Διὸ
αἰτούμεν σε, εἰς ἱκεσίαν ἄγοντες τοὺς μάρτυρας ἡμῶν,
πυρὶ καὶ ξίφει τελειωθέντας, σὺν τῷ ἱερῷ Χρυσόστομῳ,
ἐν Σμύρῃ καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ, νίκας ἡμῖν κατ'
ἐχθρῶν παντοίων διδόναι, γεγεννημένους ἐκ τοῦ Θεοῦ
καὶ ἐδραίοις τῇ πίστει· αὕτη γάρ ἐστιν ὡς θυρεὸς τοῖς
ὀρθοδόξοις, ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,
καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρόος,
τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον,
τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον,

τὴν κράταιαν προστασίαν
καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τὸ τηλαυγέστατον φῶς,
ἐθνομαρτύρων ἱερὸν ἀκροθίνιον,
Χρυσόστομε Ἱεράρχα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ,
τῆς ἐν Σμύρνη, πάτερ, προϊστάμενος.
Προβάτων κατέμπροσθεν
πορευόμενος, ἅγιε,
συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ σου προέκρινας
ἀπειπάμενος τὴν φυγὴν ὡς καλὸς ποιμὴν.
Ὅθεν καὶ τὸ μαρτύριον
ἀνδρείως ὑπέμεινας
καὶ τοῦ στεφάνου τῆς δόξης
κατηξιώθης, πανεύφημε,
Καὶ νῦν τῶν ἁγίων
τῷ χορῷ ἡριθιμημένος
ἡμῶν μνημόνευε.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ
οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ πλειὰς
Σμύρνης Χρυσόστομε καὶ Ζήλων Εὐθύμει,
Προκόπιε Ἰκονίου, Κυδωνιῶν ἱερὲ
Γρηγόριε ἅμα καὶ Ἀμβρόσιε
Μοσχονήσων ἀγλαΐσμα,
πέντε ἅγιοι μάρτυρες,
σὺν ἱερεῦσι, καὶ λοιποῖς ἐπωνύμοις τε
νεομάρτυσι, καὶ ἀγνώστοις ὀνόμασιν.
Ἄπαντες ἐθελόθута
καὶ μὴ ἐξωμόσαντα
τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους
τέκνα πιστὰ καὶ χριστῶνυμα,
ἀδίκως σφαγέντα
καὶ ἐν αἵματι τυθέντα
καθηγιασθητε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐ-
τοῦ.

Χῶραι ἀτεκνωθεῖσαι δεινῶς
καὶ ἐκκλησίαι καὶ λυχναὶ ἐπτάριθμοι
εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ τῆς Περγάμου ὁμοῦ,
καὶ τῶν Θυατείρων καὶ τῶν Σάρδεων,
καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, ἅμα καὶ Λαοδίκειαν,
ἐκινήθησαν ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν παντός·
οὐ ποτε ἠφρανίσθησαν,
ἀλλ' ὡς διαλάμψασαι
ἐν οὐρανῷ θριαμβεύειν
διαπαντὸς ἀπεγράφησαν,

μεθ' ὧν κοινωνοῦμεν
ἐν καλῇ Χριστοῦ στρατείᾳ
περιλειπόμενοι.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὸν περιδοξὸν ἱεράρχην τοῦ
Χριστοῦ ἄσμασιν ἐγκωμίων ἐπαινέσωμεν, Χρυσόστομον
τὸν πάνυ, τὸν ἄγγελον τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐν Σμύρνη
θεόθεν τεταγμένον. Οὗτος γάρ, ὡς καλὸς στρατιώτης
Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἶδε κακοπαθεῖν καὶ προμαχεῖν ὑπὲρ
τῶν οἰκείων πίστεως, καὶ ἀγωνίσασθαι ἕως θανάτου, ἵνα
τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Καὶ προσηνέχθη τῷ Θεῷ θύ-
μα ἅγιον καὶ κορυφαία ἀπαρχὴ τῶν σὺν αὐτῷ ἀναιρε-
θέντων καὶ ἐν Χριστῷ τελειωθέντων ἐν τῇ Μικρασίᾳ.
Αὐτῷ προσεῖπωμεν Ἱεράρχα ἀοίδιμε καὶ στεφνφόρε
μακάριε, μὴ ἐπιλάθου τῶν ὑμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,
ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς,
πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου
καὶ πάντων τῶν ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις... Τρισάγιον... Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασι-
λεία...

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον· εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος...» τὰ
Ἀπολυτίκια, ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μετὰ δὲ τὴν α' στιχολογίαν· τὰ Καθίσματα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστῷ εὐηρέστησας καὶ ἐμμήσω, σοφέ,
σαυτὸν ὡς καλὸς ποιμὴν ὑπὲρ προβάτων τιθεῖς,
Χρυσόστομε ἔνδοξε.
Ὑβριν ἐχθρῶν αἰσχύνας
εἰς μαρτύριον ἤχθης,
αἵματι πορφυρώσας
γῆν τῆς Σμύρνης γενναίως·
Διὸ καὶ τοῦ στεφάνου τυχὼν
μακάριος γέγονας.

Δόξα Πατρί. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον (αὐτόμελον)

Ταχὺ προκατάλαβε πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς
ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν,
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν·
ἄνελε τῷ σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας,
γνώτωσαν πῶς ἰσχύει Ὁρθόδοξον ἢ πίστις·
πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Τοὺς ἱεράρχας τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν,
τοὺς μαρτυρήσαντας ἀθρόον ὡς σύναθλοι,
πεντάδα παναοίδιμον ποιμένων καλῶν,
ὥσπερ οἱ ἀλλόφυλοι τῶν Ἑλλήνων διώκται
ξίφει καὶ πυρὶ δεινῶς καὶ ποικίλαις βασάνοις
ἕως θανάτου ἤγαγον φρικτοῦ,
τελειωθέντας ἐλέφ Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων;
τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σφῆζεις ἀεὶ
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου τὸν εὐσεβῆ,
Μικρασίας καὶ Πόντου, οἱ δυσμενεῖς
ἐξῶσαι βουλόμενοι καὶ κακῶσαι θελήσαντες
ἐξ οἰκείων τόπων ἀπέβαλον ἔχθιστα
ἱερὰ καὶ ὅσια αὐτοῦ βεβηλώσαντες.
Ὅθεν προεστῶτας καθελόντες ἀξίους
λαὸν ἐδεκάτιζον, ἱερεῖς περιῦβριζον,
καὶ ἀγχόνας ἡτοίμαζον,
πληγὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς
ἐν τῇ πέτρᾳ ἔβλεπον τῆς πίστεως
τῶν ἁγίων τὸ σθένος νευρούμενον.

Δόξα Πατρὶ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον (αὐτόμελον)

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ
συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, Μήτηρ Θεοῦ,
τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα,
καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες τὸν πάντα συνέχοντα,
τὸν τροφοδότην πάντων καὶ πλάστην τῆς φύσεως.
Ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε,
ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι
πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου.
Δέσποινα Παρθένε ἀγνή,
τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι·
καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Οἱ Ἀναβαθμοί·

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δι-
καιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται.

Εὐαγγέλιον

(Τετάρτης τῆς Γ' Ἑβδομάδος Ματθαίου)

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (1' 16-22)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς· ἰδοὺ ἐγὼ ἀπο-
στέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν
φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστρεφαί.
Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑ-
μᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστι-
γώσουσιν ὑμᾶς· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθή-
σεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνε-
σιν. Ὅταν δὲ παραδώσωσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ
τί λαλήσητε. Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ
Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. Παραδώ-
σει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον·
καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν
αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά
μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Ὁ Ν' Ψαλμός. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ
κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'

Ὅσπερ τρισμακάρο ἀγιώτατε πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ
τοῦ ἀρχιεπίσκοπος Χριστοῦ μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν
ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν, πανεύφημε, Ἱεράρ-
χα Χρυσόστομε, αἰτησαι πρεσβεΐας σου, δωρηθῆναι ἡ-
μῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ο ΚΑΝΩΝ

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Χρυσοστόμῳ Σμύρνης αἵνος Νικοδήμου

Ἦχος δ'

Ῥδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Χριστοῦ τὸν θεράποντα, τῆς Ἐκκλησίας ἀγλαΐσμα,
τῆς Σμύρνης τὸν πρόεδρον, ἔθνομαρτύρων σεπτὸν
ἀκροθίνιον, ὑμνήσωμεν πανδήμως,
αὐτοῦ ἐξαιτούμενοι εὐχὴν πρὸς Κύριον.

Ροαῖς τῶν αἱμάτων σου τὸν σὸν ποδῆρη κατέστιξας,
Χρυσόστομε ἅγιε, Σμύρνης ποιμὴν ὁ καλός,
τῶν προβάτων σου, κηδόμενος χρηζόντων
τῆς σκέπης σου, ἔνδοξε ἔθνους ἀπόστολε.

Ὑψώσας τὰς χεῖράς σου καὶ δεηθεὶς τῷ Κυρίῳ σου,
λαόν σου ἠλόγησας, καὶ προστασίας αὐτοῦ
συνειδὼς καλῶς, Χρυσόστομε, εὐθύνας,
εἰς τέλος ὑπέμεινας θλίψιν καὶ κάκωσιν.

Θεοτοκίον

Σωτήρα τεκοῦσάν σε, ἐκδυσωπούμεν Πανάχραντε,
παράκλησιν πρόσδεξαι παρὰ τῶν ὁσίων ἱκετῶν,
καὶ προσάγαγε τῷ σὺ Υἱῷ, Παρθένε,
δεήσεις τῶν δούλων σου τῶν προστρεχόντων σοι.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ὁμόθυμον σθένος οἱ γενναῖοι
δεικνύντες τῆς Ἰωνίας οἱ σεπτοὶ
ἐπίσκοποι, πρεσβύτεροι
καὶ πάντες λειτουργοὶ Θεοῦ
ἄχρι θανάτου φθάσαντες
στεφάνους δόξης ἀπέλαβον.

Στρατείαν καλὴν ἀναλαβόντες
πεντάριθμοι ἐκκλησίας οἱ ταγοί,
συγκακουχεῖν ἐλόμενοι
λαῷ Θεοῦ παλαίοντι
πρὸς θάνατον, οὐκ ἐπτήξαν
εἰς μαρτυρίαν Χριστοῦ ἐλθεῖν.

Τομὰς τῶν μελῶν, ἐν Μικρασίας,
περίδοξοι ἅγιοι, τῇ γῇ,
ὑπέστησαν, καὶ θάνατον,
ἵνα ζῶν αἰώνιον
κερδήσωσιν, ἣν δίδωσι
τοῖς πιστοῖς δούλοις ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον

Ὁ μόνος ὑπάρχων Θεὸς Λόγος
ἐν μήτρᾳ ἐσκήνωσε τῇ σῇ,
Παρθένε παναμώμητε,
καὶ σαρκωθεὶς ὡς ἄνθρωπος
μέσος ἡμῶν ἐφέστηκεν
αὐτὸς τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς· Κάθισμα μεσῳδίων.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Χρυσοστόμου σήμερον μνήμην τελοῦντες,
Ἱεράρχου Σμύρνης τε καὶ Ἰωνίας τοῦ κλεινοῦ,
τὴν παρρησίαν ζηλώσωμεν
καὶ τὴν ἀνδρείαν,
τῷ πνεύματι ζέοντες.

Δόξα Πατρὶ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Παναγία Δέσποινα, Μήτηρ Κυρίου,
ἡμῶν ἡ μεσίτρια παρὰ Χριστῷ τῷ λυτρωτῇ

τῇ μητρικῇ παρρησίᾳ σου
χρῆσαι καὶ ρῦσαι
τοὺς δούλους σου, Ἀχραντε.

Ῥδὴ δ'. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Μέγαν μάρτυρά σε ἔγνω Ἐκκλησία Χρυσόστομε,
μέγαν σε τὸ ἔθνος ἥρωα ἐκήρυξεν, ἅγιε
καὶ γὰρ γενναίως ἀθλήσας καθυπέμεινας
φρικτὸν θάνατον, δόξαν προσμέλπων πρὸς Κύριον.

Ὡς περ πρότυπὸν σε ἴσμεν, Ἱεράρχα Χρυσόστομε,
τῶν ἀρχιερέων, καὶ ἱερατείου ὑπόδειγμα
σύ γὰρ τὸ αἷμα ἐκχέας ὑπὲρ πίστεως,
ἡγιάσθης καὶ αἶνον προσάγεις τῷ Κτίστῃ σου.

Σὲ ὡς ἅγιον ἐξύμνουν οἱ εἰδότες σε πρότερον
τῇ τε Ἐκκλησίᾳ ἡγγελλον σὸν ἔπαινον Σμύρνη τε
καὶ ἡ Ἑλλάς, τὴν θυσίαν σου γινώσκουσα.
Καὶ ἡτρέπεται τῆς ἀγιωσύνης σοι στέφανος.

Θεοτοκίον

Μόνην σε, Παρθένε, οἶδα τῶν ἁγίων τὴν μεῖζονα
καὶ ἁγιωτέραν πάντων τῶν δικαίων ὑπάρχουσαν
διὸ αἰτοῦμαι πρεσβεῦειν σε πρὸς Κύριον,
ἀγιότητος κλήσει μὴ ἐκπέσοιμι, Δέσποινα.

Ῥδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὑψίστης ἀγάπης σου τεκμήριον, ὁ Κύριος
εἶρηκεν, εἰ δυνατόν ἀνθρώπῳ
τὴν ψυχὴν δοῦναι ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ,
ὥς περ σύ, Χρυσόστομε, διδούς,
ὑπὲρ ἀγιότητος χριστοδίδακτος ἐφθασας.

Πρόντων ἠλόγησας, μακάριε Χρυσόστομε,
ἄδικον δὲ θάνατον ἐδέξω,
τελειωθεὶς δ' ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρεις χρόνους μακροῦς,
μῶμόν τε καὶ ψόγον ὑπερβάς,
εἴπερ τι ἀδόκιμον περιέστη σοι, ἅγιε.

Νεόλεκτον, ἅγιε, σεπτὸν ἱερομάρτυρα
οἶδεν σε Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία,
τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων πρόμαχον,
Σμύρνης σε ποιμένα ἱερόν,
κράτιστε Χρυσόστομε, διπλῶ στέφει κοσμούμενον.

Θεοτοκίον

Ἡ ἔμψυχος τράπεζα, κρατῆρα θεῖον φέρουσα,
χαῖρε, θεῖον αἷμα ζωηφόρον
Χριστοῦ καὶ σῶμα ἡμῖν παρέχουσα,
οὐ μεταλαμβάντας καὶ ἡμᾶς
εἰς ζωὴν αἰώνιον ἀναστήσει ὁ Κύριος.

Ῥδὴ ς'. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον

Σταυρὸν Χριστοῦ θεασάμενος,

τὴν κένωσιν δ' αὐτοῦ μιμησάμενος,
 Πάτερ Χρυσόστομε,
 καὶ πρὸς θυσίαν ἐλκόμενος
 σὺν τοῖς ἀγίοις ὥφθης συναυλιζόμενος.
 Ἄγιων πόνοις συμμετοχος,
 ἀνασκολοπισμῷ τετελείωσαι,
 Σμύρνης ὁ πρόεδρος,
 ὑπὲρ Χριστοῦ κακουχούμενος
 καὶ τῇ Πατρίδι θῆμα σεπτὸν γενόμενος.
 Ἰδοὺ Σμυρναίων οἱ ἔκγονοι,
 λαοῦ ἡγαπημένου σοι, ἅγιε,
 Πάτερ Χρυσόστομε,
 μνήμην σου νῦν μακαρίζουσι
 τὰς ἐαυτῶν δεήσεις σοι ἀναθέμενοι.

Θεοτοκίον

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχουσα,
 αἰεὶ ἡ ἀδιόδευτος μέινασα,
 χαίρε Πανάχραντε,
 τοῦ Θεοῦ Λόγου παλάτιον
 καὶ τῶν πιστῶν στερεότατον καταφύγιον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ τὸν γενναιοτάτον,
 τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς Σμύρνης σεπτὸν πρόεδρον
 ἀνυμνήσωμεν πανδήμως ἐν ἐκκλησίαις,
 τοῦ Χριστοῦ ἱερομάρτυρα τὸν ἔνδοξον
 καὶ τοῦ Γένους ἔθνομάρτυρα τὸν πάντιμον
 ἀνακράζοντες· Χαίροις, πάτερ Χρυσόστομε.

Ὁ Οἶκος (Ἀποκ. β' 8-10)

Ἄγγελος τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἐκκλησίας ὑπάρχων
 τὸν Πρῶτον καὶ τὸν Ἑσχάτον ἀκούεις
 Χριστὸν τὸν ζωοδότην εἰπόντα·
 Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν·
 ἀλλὰ πλούσιος εἶ·
 μὴ φοβοῦ ὃ μέλλεις παθεῖν·
 ἰδοὺ δὴ μέλλει βαλεῖν ὁ διάβολος κατὰ σοῦ,
 καὶ συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ τῷ λαῷ ἐφορμήσει,
 ἵνα πειρασθῇτε καὶ θλίψιν ἔξητε·
 καὶ φόνῳ μαχαίρας ἀποθανεῖσθε.
 Ἀλλὰ γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου
 καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.
 Ἐφ' οἷς ἡμεῖς ἀνακράζομεν·
 Χαίροις πάτερ Χρυσόστομε.

Συναξάριον

Τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας. Μεθ' ὃ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χρυσόστομου τοῦ νέου, ἐπισκόπου Σμύρνης, μαρτυρήσαντος

αὐτόθι ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, ἐν ἔτει α'λκβ' (1922).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἐν Μικρασίᾳ καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ μαρτυρησάντων ἁγίων ἱεραρχῶν· Γρηγορίου ἐπισκόπου Κυδωνίων, Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μοσχονησίων, Προκοπίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Εὐθυμίου ἐπισκόπου Ζήλων, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ τελειωθέντων ἱερέων, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ καὶ τοῦ πιστοῦ καὶ ὀρθοδόξου λαοῦ θυμάτων, «ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης» ἐκείνης.

Στίχ. Τιθεὶς ψυχὴν Χρυσόστομος ὁμοῦ συμμύσταις,
 λαοῦ καὶ στρατοῦ τε ἀπαρχὴ προσηνέχθη.

Πρωτομάρτυς Χρυσόστομος ἀποφράδι ἐτύθη,
 συνάθλων πληθὺς ἐπομένης τῷ πότμῳ.

Ὁ νέος οὗτος τῆς Ἐκκλησίας ἱερομάρτυς ἐγεννήθη ἐν Τριγλίᾳ τῆς Βιθυνίας (τῇ 6ῃ Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1868) ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Νικολάου καὶ Καλλιόπης Καλαφάτη. Ἐν τῇ Θεολογικῇ δὲ Σχολῇ τῆς Χάλκης σπουδάσας καὶ ἀνδρωθεὶς ἐχειροτονήθη Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος, ἐνωρίτατα προαχθεὶς εἰς Πρωτοσύγκελλον τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου Ε'. Διατελέσας δ' ἀκολούθως Μητροπολίτης Δράμας, Φιλίππων καὶ Ζιχνῶν ἐπὶ ὀκταετίαν (1902-1910), ἐξωρίσθη δις διὰ τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ δράσιν καὶ τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνάς του. Εἰς τοὺς τεταραγμένους δ' ἐκείνους καιροὺς ἡ δυναμικότης τοῦ ἱεροῦ ἀνδρὸς ἐγένετο κάρφος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἐχθρῶν τοῦ Γένους. Καὶ ὁ ἐμψυχωτὴς τοῦ χειμαζομένου καὶ ἀγωνιζομένου λαοῦ ἔθεωρεῖτο ἀποδιοπομπαῖος. Πιεζόμενον δὲ τὸ Πατριαρχεῖον μετεκίνησεν αὐτὸν ἐκ τῆς ἐξεγηρερμένης Μακεδονίας, ἵνα εὐρεθῇ ἐκτὸς ἀμέσου ἐπιβουλῆς, ἀνέθεσε δ' εἰς αὐτὸν τὴν διαποίμανσιν τῆς περιφανοῦς Μητροπόλεως Σμύρνης. Οὐχ ἥτον καὶ ἐκεῖ ἀνέμενον αὐτὸν ἀγῶνες ἐθνικοὶ καὶ περιστάσεις κρίσιμοι διὰ τὸν ὀρθόδοξον λαόν. Καὶ πάλιν δ' ὡς καλὸς ποιμὴν προκινδυνεύει ὑπὲρ τῶν προβάτων, ἵνα, μετὰ διπλῆν καὶ πάλιν ἐξορίαν καὶ ἀλλεπαλλήλους θηριομαχίας, ἀχθῇ ἐν τέλει εἰς τὸ μαρτύριον, παραδοθεὶς ὡς ἐξυλαστήριον θῆμα εἰς τὸν μαινόμενον κατ' αὐτοῦ τουρκικὸν ὄχλον, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου δεινῶς προσηλακίζόμενος ἀνεσκολοπίσθη βαναύσως καὶ φρικτῶς, τῇ 27ῃ Αὐγούστου 1922, ἱερεῖον ἄμωμον καὶ ἐκούσιον (ἀπαξιώσας νὰ δεχθῇ τὴν προσφερθεῖσαν αὐτῷ διάσωσιν διὰ τῆς φυγῆς), διότι ἐβάρυνεν ἐν τῇ ἀρχιερατικῇ αὐτοῦ συνειδήσει ὁ λόγος τοῦ Κυρίου· «ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων», μόνον δὲ «ὁ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων» (Ἰω. ι' 12-13).

Ὁ Μητροπολίτης Κυδωνίων Γρηγόριος (Ὁρολογᾶς), ἐκ Μαγνησίας τῆς Μ. Ἀσίας, γεννηθεὶς τὸ 1882, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, διετέλεσε καθηγητὴς, ἱεροκῆρυξ καὶ πρωτοσύγκελλος, ἐν Θεσσαλονίκῃ, Σέρραις καὶ Δράμᾳ. Ἀκολούθως ἐγένετο Μητροπολίτης Στρωμνίτης (1902) καὶ ἐν συνεχείᾳ Κυδωνίων (Αἰβαλί, 1908-1922). Πατὴρ καὶ προστάτης τοῦ ποιμνίου του, ἔσωσε πολλοὺς φυλα-

κισμένους και μελλοθανάτους. Έφυγάδευσε δὲ τὸ μέγιστον μέρος τοῦ ποιμνίου του εἰς ἀσφαλεῖς τόπους ἔξω τῶν τουρκικῶν ὁρίων. Συγκακουχούμενος ὁ ἴδιος μετὰ τῶν περιλειπομένων, ἤχθη εἰς ἐκτόπιον μετ' αὐτῶν (τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 1922). Ἐνῶ δὲ ἡτοιμάσθη λάκκος δν ὠρυξαν καὶ ἀνέσκαψαν δι' αὐτόν, ἵνα τὸν θάψωσι ζῶντα, ἐξέφυξεν ἐξ ἐγκεφαλικῆς συμφορῆσεως, τελειωθείς ἐν Κυρίῳ ὡς νεομάρτυς, τῇ 3ῃ Ὀκτωβρίου 1922.

Ἐτερος νεομάρτυς, ὁ Μητροπολίτης **Μοσχονησίων Ἀμβρόσιος** (Πλειανθίδης), γεννηθεὶς ἐν Σμύρῃ, τὸ 1872, ἐσπούδασεν ἀλληλοδιαδόχως εἰς Θεολογικὴν Σχολὴν Τιμίου Σταυροῦ Ἱεροσολύμων, Εὐαγγελικὴν Σχολὴν Σμύρνης καὶ Θεολογικὴν Ἀκαδημίαν Κιέβου. Ὑπηρετήσεν ὡς ἀρχιδιάκονος ἐν Σμύρῃ, ὡς ἐφημέριος ἐν Κριμαίᾳ, ὡς τιτουλάριος ἐπίσκοπος Ξανθοπούλεως - βοηθὸς τοῦ αἰοδίου Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσόστομου, ἐν Μοσχονησίοις ὡς Πατριαρχικὸς Ἐξαρχος καὶ ἐν συνεχείᾳ Μητροπολίτης αὐτόθι, ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1922 μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὅτε ἐμαρτύρησε, βασανισθεὶς διὰ πεταλώσεως τῶν ποδῶν του καὶ κατατεμαχίσεως τοῦ σώματός του, μετὰ συμμαρτυρησάντων ἱερέων καὶ ἄλλων πιστῶν τῆς Ἐπαρχίας του, «ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων (καὶ τῶν ὁδυνῶν) αὐτῶν» καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν» (Ἀποκ. ιδ' 13).

Ὁ Μητροπολίτης **Ἰκονίου Προκόπιος** ἔπρεσε «κακουχούμενος» (Ἐβρ. ια' 37), ὀλίγον πρὸ τοῦ 1922, ἐκ τῶν δεινῶν τῶν ἐπισωρευθέντων ἐπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ποιμνίου του ὑπὸ τῶν Τούρκων. Αἱ συνθῆκαι δι' αὐτὸν ἦσαν ἰδιάζουσαι. Οἱ νεότουρκοι ἐπεδίωκαν νὰ ὀργανώσουν τουρκορθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀνεξάρτητον τοῦ Πατριαρχείου, χρησιμοποιοῦσαν ἀποκλειστικῶς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν. Ἐπέζον πρὸς τοῦτο ἱερεῖς, ἵνα προσχωρήσουν εἰς τὴν προσπάθειαν, ἀλλ' ἀπέτυχον. Ἰδιαιτέρως εἰς τὴν Ἀνατολίαν —εἰς τὰ βάθη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας— εἶχον ἐγκλωβίσει τοὺς χριστιανοὺς καὶ ὑπέβαλον αὐτοὺς εἰς φοβερὰς κακώσεις μέχρις οὗ ἀποσικιτήσουν ἐκ τοῦ Πατριαρχείου ΚΠόλεως. Τρεῖς δὲ ἀρχιερεῖς, μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Μητροπολίτην Ἰκονίου Προκόπιον, ἐξηνάγκασον νὰ προβοῦν εἰς αὐθαίρετον καὶ ἀντικανονικὴν χειροτονίαν ἐπισκόπου, ἵνα οὕτω διαρρηξῶσι τὰς σχέσεις πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, χειραφετούμενοι αὐτογνομῶως ὡς αὐτοτελὴς τουρκορθόδοξος Σύνοδος. Ἐν μέσῳ τῆς τοιαύτης καταδυναστεύσεως τοῦ ποιμνίου καὶ τῶν ποιμένων αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀπεγνωσμένων οἰμαγῶν τοῦ λαοῦ, ὁ Ἱεράρχης Προκόπιος παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰς τὸν Μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Σωτῆρα Χριστόν, προμαχῶν καὶ συμπάσχων μετὰ τῶν στεναζόντων Ἑλλήνων χριστιανῶν τῆς Ἀνατολίας*.

Ὁ ἐπίσκοπος **Ζήλων Εὐθύμιος** (Ἀγριτέλης), ἐκ Καλλονῆς Λέσβου, κατὰ κόσμον Εὐστράτιος, γεννηθεὶς τὸ 1872, ἐφοί-

τησεν εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Μονῆς Λειμῶνος, ἐνθα προδιετέλει δόκιμος καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκάθη μοναχός. Μετὰ δὲ τὴν ἀποφοίτησιν καὶ ἐκ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, ἐπανελθὼν εἰς Λέσβον ἐχρημάτισεν αὐτόθι ἱεροκλήρυξ καὶ Σχολάρχης (Λειμῶνος) καὶ πρωτοσύγκελλος Μηθύμνης, ἵνα ἀκολουθήσῃ ἐν συνεχείᾳ τὸν Λέσβιον Μητροπολίτην Γερμανὸν Καραβαγγέλην ὡς γενικὸς ἀρχιερατικὸς αὐτοῦ ἐπίτροπος εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἀμασειᾶς καὶ προαχθῇ εἰς βοηθὸν αὐτοῦ ἐπίσκοπον ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς παλαιᾶς ἐπισκοπῆς Ζήλων. Ἀνέπτυξε σπουδαίαν δρᾶσιν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐθνικὴν, συλληφθεὶς διὰ τὴν τελευταίαν καὶ βασανισθεὶς. Ἐν φυλακῇ διατελὼν τὸ Πάσχα τοῦ 1921 μετέδιδεν εἰς τοὺς κρατούμενους, μετὰ τοῦ πασχάλιου χαριετισμοῦ, καὶ τὸ μήνυμα τῆς ἐθνικῆς ἀναστάσεως, διόπερ ὑπέστη καθημερινῶς ἐπὶ 41 ἡμέρας πολυῶδυνα μαρτύρια, ἐξ ὧν καὶ ὑπέκλυεν εἰς τὸν θάνατον, τῇ 29ῃ Μαΐου 1921. Τὰς τελευταίας ἡμέρας ἔψαλλε μόνος του τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, «ἐπηκροῶντο δὲ αὐτοῦ οἱ δέσμοι» (Πράξ. ις' 25). Καὶ μετέστη πρὸς Κύριον ὡς ἐθνομάρτυς καὶ ἱερομάρτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀναριθμῶν νεομαρτύρων, ἀγνώστων καὶ ἀφανῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδιῶν, ἀποκαρτερησάντων ἐν τῷ Παμμικρασιατικῷ διωγμῷ.

«Τοσοῦτον, δ' ἔχοντες περικείμενον νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν» (Ἐβρ. ιβ' 1-2)

καὶ δεόμενοι

Ταῖς τῶν ἁγίων σου μαρτύρων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὁ τὸν θάνατον ἐλόμενος, Χρυσόστομε, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου προκινδυνεύεις στερεῶς, ποτήριον δ' ἔπιες πλήρες κεράσματος, καὶ ὑπέψαλες ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ γινώσκωμεν πιστὸν τῇ κλήσει, ἅγιε, τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ τῆς πατρίδος τῆς σῆς θεράποντα ἄξιον, καὶ ὑπερθαύμαστον Σμύρνης Πρόεδρον, τὸν τῶν πατέρων Κύριον καὶ Θεὸν ὑπερυψοῦντα.

Νῦν οὐράνιον πατρίδα σου τὴν μένουσαν οἰκῶν, Χρυσόστομε, ἱερουργεῖς νοερῶς καὶ ὑπερουράνιον θυσιαστήριον μελῶδῶν κυκλοῖς ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἰκανούσθω μοι καὶ νοῦς καὶ στόμα, Δέσποινα

* Οἱ ἐν ἀποκλεισμῷ τρεῖς ἀρχιερεῖς (Ἰκονίου Προκόπιος, Πατάρων Μελέτιος καὶ Σεβαστείας Γερβάσιος), ὑπὸ δαμόκλειον σπάθην ἐνεργοῦντες καὶ κηδόμενοι τοῦ ὁδυνωμένου λαοῦ, ἤχθησαν εἰς χρῆσιν οἰκονομίας* καὶ ἐπικαλούμενοι τὸ ἀδύνατον τῆς ἐπικοινωνίας τῶν μετὰ τοῦ Πατριαρχείου, ἀνέλαβον τὴν εὐθύνην τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων κυρώσεως συνοδικῶς τῆς πράξεως αὐτῶν περὶ ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας ἐπισκόπου, ὅπερ καὶ ἐγένετο, ἀναγνωρισθεὶς τῆς χειροτονίας ὡς ἰσχυρᾶς, ἀνεῦ ἐμπλοκῆς τοῦ χειροτονηθέντος εἰς τὴν ἀνύπαρκτον καὶ ἀπαράδεκτον τουρκορθόδοξον παράταξιν, ἥς ἡγεῖτο ὁ λεγόμενος Παπα - Εὐθύμ.

ὕμνολογῆσαί σε, τῇ γὰρ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ,
ὕφαίνειν σοι ἤττημαι ὕμνον ἐπάξιον·
ἀλλ' οὐ παύομαι, τὸν τῶν πατέρων Κύριον
ἀνυμνῶν καὶ μεγαλύνων.

Ῥδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κόσμον Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους
σε ἔγνωμεν, Ἱεράρχα Σμύρνης ἔνδοξε,
οὐπερ τὸ διάδημα στέφανος ἀκάνθινος
καὶ μαρτυρίας ἐμβλημα γέγονε εὐγλωττον·
Τὸν Κύριον, προσφύγων οἱ παῖδες,
ὕμνεῖτε, ὑψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅτε τὸν ὑπέρτιμον ποιμένα
ἀπάσης Μακεδονίας τὸν ἐξάρχοντα
ἀγώνων προϊστάμενον, ἐξόριστον ἀπέβαλον,
σταυρὸν ἤτειτο μέγιστον, ἐν ᾧ ἐπόθει θανεῖν·
Τὸν Κύριον ὕμνων δὲ ἐβόα·
Ὅν ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Δέσποινα Παρθένε Θεοτόκε,
τὸ Γένος περιποιῶ ἡμῶν, πανύμνητε,
σκέπουσα δὲ φύλαττε, θλίψεων ἀπάλλαξον
καὶ πάσης περιστάσεως πιστῶς τοὺς μέλλοντας·
Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ἦδιστα, πιστοί,
τὸν νέον Χρυσόστομον ἀνευφημήσωμεν
μνήμην αὐτοῦ ἄγοντες,
καὶ τοὺς συνόντας αὐτῷ γεραίροντες·
πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα καὶ μακαρίαν ζωὴν
ἀφορώντες, σώματος ἡλόγησαν
καὶ σκηναῖς τῶν ἁγίων ἡλίσθησαν.

Μέμνησο ἐμοῦ
ἀλήστων πατρίδων τε, πάτερ Χρυσόστομε,
ὥνπερ τὴν ἐκρίζωσιν
θρηνῶν ἑώρας καὶ μεμαρτύρηκας,
ἐκχέας πρῶτος αἷμα δὲ τὸ σόν, πανεύφημε,
σπονδῆς τύπον, εὐχου πρὸς τὸν Κύριον
τοῦ ἐλέους τυχεῖν τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Ὁμοθυμαδόν,
παμμάκαρ Χρυσόστομε, λαοῦ συνείδησις
ἁγίον σε εἶρηκεν,
καὶ Ἐκκλησίας φρόνημα ἔνθεον
ὁμολογεῖ σε πάνσεπτον ἱερομάρτυρα,
τῶν Σμυρναίων καλῶς προϊστάμενον
σεαυτὸν δὲ Θεῷ ἀναθέμενον.

Θεοτοκίον

Ὑμνους ἱερούς,
Πανάχραντε πρόσδεξαι τῶν προσιόντων Σοι,
καὶ αὐτῶν προσάγαγε,
δέησιν πᾶσαν τῷ Παντοκράτορι
ταῖς μητρικαῖς σου πάντοτε εὐχαῖς στηριζούσα
τῶν πενήτων σου λαὸν κραυγάζοντα·
Παναγία Παρθένε, ἐπάκουσον.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν τῆς Τριγλίας γόνον καὶ Βιθυνίας τὸν βλαστόν,
Χρυσόστομον Ἱεράρχην, τῆς Σμύρνης πρόεδρον σεπτόν,
τὸν αἵματι μαρτυρίου τελειωθέντα ὕμνοῦμεν.

Ἔτερον ὁμοιον

Τῆς Ἐκκλησίας ποιμένα, τοῦ Γένους μάρτυρα πιστόν,
καὶ ἀμφοτέρων τὸ κλέος, τοῖς ἄθλοις ἀναδειχθέντα,
Χρυσόστομον ἀνυμνοῦμεν, ἡγιασμένον εἰδότες.

Θεοτοκίον

Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά,
χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε μήτηρ Κυρίου,
ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τοὺς Αἵνους· τροπάρια δ'

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε οἱ Πανέλληνες πιστῶς
καὶ τῶν Ὁρθοδόξων οἱ ἄνθρωποι, ἐν ἐνὶ στόματι,
μάρτυρα ὑμνήσωμεν καὶ Ἱεράρχην Χριστοῦ,
τὸν Χρυσόστομον ἄσμασι, τῆς Σμύρνης ποιμένα,
πίστει τε πατρίδι τε, ψυχὴν τιθέντα αὐτοῦ,
ἄχρι δὲ θανάτου παθόντα,
στέφανόν τε δόξης λαβόντα
παρὰ τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ποίμνης τῶν προβάτων προεστῶς,
λύκων ἐπελθόντων ἀγρίως ἀρπάσαι αὐτήν ἐκ σοῦ,
ᾧφθης ὡς καλὸς ποιμὴν, προκινδυνεύων στερεῶς·
ἐθελόθυτον θῦμα γὰρ σαυτὸν παρεδίδως,
ἅγιε Χρυσόστομε, Χριστοῦ θεράπον πιστέ,
καὶ τελειωθείς μαρτυρίῳ,
νῦν ἐν οὐρανῷ συναυλίζει
ἐν σκηναῖς δικαίων, παναοίδιμε.

Στίγματα βαστάζων τοῦ Χριστοῦ
ἐν τῷ σώματί σου, παμμάκαρ, πάτερ Χρυσόστομε,
ἀνασκολοπίσεως φρικτῆς μαρτύρια,
περιφέρεις τῇ μνήμῃ σου ἡμῖν, Ἱεράρχα,
ὅθεν σε γινώσκουμεν ἱερομάρτυρα,
καὶ ταῖς σαῖς εὐχαῖς καὶ πρεσβεφαῖς

Ἰλεων τὸν πάντων Δεσπότην
τῷ Γένει ἡμῶν ἀπεκδεχόμεθα.

Ὅτε τῶν βαρβάρων ἡ πληθὺς,
ἐξηγριωμένη, λυσσῶσα, σὲ τὸν ἄθων ἄμνον
ἔσυρε, Χρυσόστομε, πρὸς τὸ μαρτύριον,
τὸ δεινὸν καὶ ἐπώδυνον, ἐθαύμασαν πάντες
φρόνημα τὸ ψύχραιμόν σου καὶ τὸ ἔνθεον·
τότε οὐρανός σε ἐδέχθη,
χαίρων καὶ βοῶν σοι, παμμάκαρ,
εὐγε ἀγαθὲ δοῦλε καὶ τίμει.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν μάρτυρα τῆς πίστεως καὶ ἀθλητὴν ἱεράρχην Χρυσόστομον, Σμύρνης κλέος, εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ τῶν
θρεμμάτων τῆς Ἐκκλησίας ἐξάρχει, καὶ θεῖον ὄπλον τὸν
σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν, λόγου Θεοῦ δὲ χαλῶν
τὸ δίκτυον, ἐπισυνάγει τὸν λαὸν καὶ καταρτίζει ἐν Χριστῷ,
προσκαρτερεῖν ἐν ὑπομονῇ, κατ' ἐλπίδα ζωῆς ἀκαταλύτου. Σὺν τῇ χορείᾳ οὖν τῶν συμμαρτύρων αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ποιμένων καὶ προβάτων τῆς χριστολέκτου ποιμένης Μικρασίας, αἰὶ τῷ Χριστῷ πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν τῶν λιταζόντων αὐτούς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμόηχον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη.

***

ΕΝ Τῇ ΘΕΙᾳ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον εἰς Ἱεράρχην.

Ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμβρίου
(μνήμη Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου)

ΣΗΜ. 1. Ἐν Κυριακῇ Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου καὶ
Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.
2. Εὐάριστος τυγχάνει καὶ ἡ Ἀποστολικὴ περι-

κοπή: Α' Ἰω. γ' 9-29 (ζητητέα τῇ Τρίτῃ λε' ἑβδομάδος), τὴν ὁποίαν διαλαμβάνει ἡ ἁσματικὴ Ἀκολουθία ἡ ποιηθεῖσα ὑπὸ Νικολάου Ἀβούρη, μετὰ προκειμένου: Τίμιος ἐναντὶν Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

3. Ἐνδείκνυται δὲ (κυρίως ἐν Κυριακῇ) ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων (Ἐβρ. ια' 33- ιβ' 2), ἐφ' ὅσον μάλιστα συνεορτάζονται καὶ πάντες οἱ μαρτυρήσαντες καὶ τελειωθέντες κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν, ἱεράρχαι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς.

(Ὡς ἂν δόξῃ τῷ Προεστῶτι).

Μεγαλυνάριον

Χαίροις τῆς Τριγλίας γόνος λαμπρός,
Σμύρνης Ἱεράρχης καὶ τοῦ Γένους ὁ τιμαλφῆς
πρόμαχος καὶ μάρτυς, ἀγλαῖσμα καὶ κλέος,
τῆς Ἐκκλησίας δόξα, σεπτὲ Χρυσόστομε.

Ἔτερα' εἰς τὴν πλειάδα τῶν μαρτύρων.

Χαίρετε πατέρες ἡμῶν σεπτοί,
Χρυσόστομε μάκαρ καὶ Γρηγόριε ἱερέ,
ἅμα Προκοπίῳ, γενναίῳ Ἀμβροσίῳ,
Εὐθύμιε, πανάριστοι χριστομάρτυρες.
Δεῦτε τὴν πλειάδα τῶν εὐκλεῶν
ἱερομαρτύρων, ἐκατόμβας τε τῶν πιστῶν,
Ὁρθοδόξων πλήθῃ τιμήσωμεν ἀξίως·
καὶ γὰρ ἐν Μικρασίᾳ ἐν πίστει ἤθλησαν.

Δίστιχον

Ζιχνῶν πρότρετα ποιμένες τελοῦντες
Νικόδημος ὕμνησε Σμύρνης Χρυσόστομον.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Πατρῶν,
μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἔγραψα,
ἔτους σωτηρίου α' 74β' (1992).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 505. Διεκπ. 308 Τῇ 11ῃ Μαρτίου 1993

Πρὸς
Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Πατρῶν κ. Νικόδημον
Εἰς Πάτρας

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Συνοδικῇ ἀποφάσει, ληφθεῖσα ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 10ῆς ὁδεύοντος μηνὸς Μαρτίου ἐ.ε., γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἐγκρίνεται ἡ ὑπὸ τῆς ὑμετέρας πεπνυμένης Σεβασμιότητος ποιηθεῖσα Ἱερὰ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος

Χρυσοστόμου Σμύρνης, ὡς καλῶς ἔχουσα, καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπᾶν πρὸς τε τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐτῇ.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν, ὅπως κατὰ τὴν τάξιν ὑποβάλητε πέντε (5) ἀντίτυπα τῆς ἐκδοθησομένης ἀνωτέρω Ἱερᾶς Ἀκολουθίας διὰ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θεῖας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου.

Ἐπὶ τούτοις συγχαίροντες καὶ αὖθις Ὑμῖν ἐφ' οἷς κεκοπιάκατε, κατασπαζόμεθα τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, καὶ διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεραγματεὺς
Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Καρπαθάκης